

Ermonela Jaho & Franz Schubert Filharmonia – Centenari Victoria de los Ángeles

**Palau Grans Veus | Franz Schubert
Filharmonia**

Dilluns, 19 de febrer de 2024 – 20 h
Sala de Concerts

Concert fora d'abonament

Producció:

franz schubert
||| **filharmonia**

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
ARTES ESCENICAS DE LA MUSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Ermonela Jaho, soprano

Franz Schubert Filharmonia

Tomàs Grau, director

I part

Giacomo Puccini (1858-1924)

Preludi

Del tercer acte de l'òpera *Edgar*

“Sì. Mi chiamano Mimì”

Ària de Mimì de l'òpera *La bohème*

“Tu che di gel sei cinta”

Ària de Liù de l'òpera *Turandot*

Intermezzo

De l'òpera *Suor Angelica*

“Senza mamma”

Ària de Suor Angelica de l'òpera *Suor Angelica*

“Un bel dì, vedremo”

Ària de Cio-Cio-San “Butterfly” de l'òpera *Madama Butterfly*

“O mio babbino caro”

Ària de Lauretta de l'òpera *Gianni Schicchi*

II part

Albert Guinovart (1962)

Simfonia dels Àngels

I. I arribà un àngel

II. Remembrances

III. Che luce è questa

IV. Alegria

V. The angels come to visit us

Durada del concert:

Primera part, 35 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Palau Digital

#òpera #gransfigures #estrenes

Poema

Paradísia

La por no sap qui ets,
desconeix el desig de les mans,
l'infinit de les ardències,
la quietud dels teus estanys,
la virtut amortallada dels teus regnes,
les alzines negres que enfosquen
tots els llacs, totes les lluernes.

Som fruits i espines de temps
dintre l'aigua que fumeja
en el foc a dins del foc
entre espectres i tenebres.

Una forma de bellesa
viva en la foscor.

Lluny de la temença.

Laia Llobera

Paradísia (2023)

Comentari

Per amor a Victoria

El concert d'aquest vespre constitueix un dels esdeveniments més significatius dels actes previstos enguany per commemorar el centenari del naixement de Victoria de los Ángeles. A la tasca encomiable de la Fundació que porta el seu nom i que durant tot l'any ret homenatge a la insigne soprano catalana, s'hi afegeixen ara la Franz Schubert Filharmonia i el Palau de la Música. A la sala modernista, Victoria hi oferí alguns dels seus recitals més llegendaris, molts dels quals amb l'acompanyament i la complicitat d'Albert Guinovart. El pianista i compositor barceloní, tot i la seva joventut, fou mereixedor de la confiança de la ja consagradíssima soprano i esdevingué el fidel company d'escenari durant els darrers anys de la seva carrera gloriosa.

Per tot això, no hi ha ningú millor que Guinovart per dedicar-li una obra, especialment creada per a l'ocasió, en una data tan assenyalada. I no una obra qualsevol, sinó una simfonia, la primera de l'ampli opus del compositor. L'encàrrec que li van fer Tomàs Grau i la Franz Schubert Filharmonia ha cristal·litzat en la *Simfonia dels Àngels* que avui s'escoltarà per primera vegada. Una obra en cinc moviments per a orquestra i soprano que no només vol ser un homenatge a la cantant, sinó també, en certa manera, una biografia íntima i musical. El primer moviment du per títol "I arribà un àngel" i evoca els orígens de Victoria de los Ángeles. Guinovart hi introdueix les melodies, que desenvoluparà en forma de leitmotiv, de tres peces particularment estimades per la soprano i que junts interpretaren en tants recitals: *La nana de Sevilla*, procedent del recull popular arranjat per Federico García Lorca, i la cançó castellana *Tres hojitas madre*, que simbolitzen respectivament les figures del pare i la mare. Al final del moviment apareix també la tonada catalana *El mariner* a càrrec de la flauta, instrument que Victoria estudià i que tocava durant la seva joventut amb el conjunt musical Ars Musicae.

El segon moviment es diu “Remembrances” i té com a fil conductor la “Seguidilla” de la *Carmen* de Bizet, rol en el qual la cantant excel·lí i peça que gairebé sempre tancava els seus recitals. Tant és així que Guinovart recorda que la interpretà com a bis en tots i cadascun dels cent trenta-un concerts que oferiren junts. Les primeres notes d’aquest famós fragment estan tractades en forma de *scherzo* al començament d’un moviment on trobem també, a continuació d’un vals, una cèl·lula de l’acompanyament del lied *Die Forelle* de Franz Schubert, referència inevitable quan es rememora la figura de Victoria de los Ángeles. La veu, òbviament de soprano, emergeix en el tercer moviment. “*Che luce è questa*” és un vers extret d’un sonet de Francesco Petrarca que té els àngels com a element central i que inspira una àmplia línia melòdica en què podem trobar la referència velada a una peça especialment estimada i tan simbòlica com *An die Musik*, també de Schubert.

Tot i que els avatars de la vida sovint colpejaren amb força i crueltat Victoria, una de les característiques que sempre la van adornar va ser l’alegria. Una alegria encomanadissa que invariablement transmetia tant en la intimitat com sobre l’escenari. Aquest concepte és el que presideix el quart moviment de la *Simfonia* d’Albert Guinovart, de nou un *scherzo* rialler, ple de ritmes trencats que contrasta amb una inspirada vena melòdica, elements característics de l’estil del compositor. La veu reapareix al darrer moviment a través de la citació d’un poema de l’escriptora anglesa George Eliot que diu “*The angels come to visit us, and we only know them when they are gone*” (Els àngels ens visiten, i només ens n’adonem quan han marxat). Un *adagio*, finalment, clou l’obra en forma de sentit comiat.

Una obra i un esdeveniment d’aquestes característiques havia de comptar, per força, amb una gran soprano a l’altura del repte, i no hi ha dubte que Ermonela Jaho, que aquesta nit debuta al Palau de la Música Catalana, ho està. Admiradora declarada de l’art de Victoria de los Ángeles, quan l’Albert Guinovart i en Tomàs Grau li plantejaren el projecte no dubtà ni un instant a acceptar la proposta. Considerada una de les grans figures líriques de l’actualitat, la cantant albanesa comparteix amb la catalana una sensibilitat que es manifesta amb especial intensitat en la música de Giacomo Puccini i les seves grans heroïnes.

Si Victoria de los Ángeles fou la gran Mimì (*La bohème*) i la insuperable Cio-Cio-San (*Madama Butterfly*) de la seva època, papers dels quals deixà enregistraments discogràfics considerats unànimement llegendaris, Ermonela Jahò és, probablement, la millor intèrpret actual de les complexes criatures femenines sorgides de la ploma del compositor de Lucca. Les seves encarnacions de la *geisha* japonesa o de la turmentada Suor Angelica posseeixen una estatura tràgica que trasbalsa, en cada una de les seves actuacions, teatres i auditoris arreu del món. Avui ho podrem comprovar en les cinc romances que oferirà a l'escenari del Palau. El mateix escenari que va retre homenatge, una vegada i una altra, al mite, a la llegenda. A Victoria de los Ángeles.

Antoni Colomer, periodista musical

Palau de la Música Catalana

Obres universals de la clàssica

Del 13 de febrer al 29 de maig de 2024

Un rèquiem alemany de Brahms

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

Simfonia Lobgesang de Mendelssohn

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

La Creació de Haydn

Cor Jove de l'Orfeó Català, OBC & Gardolińska

Passió segons sant Mateu de J. S. Bach

Cor de Cambra del Palau, Vespres d'Arnadí & Prégardien

Passió segons sant Joan de J. S. Bach

La Capella Reial de Catalunya, Le Concert des Nations & Savall

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Jeanine De Bique, The English Concert & Bicket

Israel a Egipte de Händel

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists & Whelan

El corn màgic de la joventut de Mahler

Andrè Schuen

Tolomeo de Händel

Franco Fagioli, Il Giardino Armonico & Antonini

Entrades a palaumusica.cat

Biografies

Ermonela Jaho, soprano

@Fadil Berisha

Sol·licitada arreu, és especialment reconeguda per les seves interpretacions de Violetta (*La traviata*), *Madama Butterfly*, *Suor Angelica (Il Trittico)*, *Adriana Lecouvreur* i moltes d'altres, perquè deixa una empremta indeleble en tot el que canta.

És Artista Ambaixadora de l'Òpera Rara i guanyadora dels Premis Internacionals de Música Clàssica (ICMA) el 2023, del premi ICMA Vocal Music el 2021 amb el seu àlbum en solitari *Anima rara* i del premi Readers als International Opera Awards Now.

Ermonela Jaho, resident a Nova York, va néixer a Albània i va començar les classes de cant quan només tenia sis anys. Als catorze la van portar per primera vegada a l'Òpera de Tirana, on va escoltar *La traviata* i va decidir convertir-se en cantant d'òpera. Als dinou anys es va traslladar a Roma per continuar els estudis a l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Durant els anys següents va guanyar molts concursos de cant a Itàlia que li van obrir les portes a la carrera de cantant.

Les vívides interpretacions d'Ermonela Jaho i la seva identificació excepcional amb els papers que interpreta són destacades en totes les ressenyes de la crítica. El darrer any ha viscut ovacions amb el públic dempeus a Londres, París, Nova York, Múnic, Berlín, Madrid i altres ciutats. «The Economist» la va descriure com “*Àngel ardent..., la soprano més aclamada del món*”, i el «Financial Times», en aquests termes: “*Aboca cor i ànima al seu cant. Ni tan sols proveu de resistir-vos-hi!*”, mentre que «The Independent» la considera “*la millor Madama Butterfly que Londres ha vist en anys*” i el «Daily Telegraph» d’Austràlia la descriu com “*un fenomen imparable*”.

La temporada 2022-23 va tornar a interpretar els papers de: Suor Angelica al Gran Teatre del Liceu, Violetta a la Metropolitan Opera de Nova York, Adriana Lecouvreur a l’Opera Australia de Sydney, i va protagonitzar l’obertura de temporada a l’Opéra Royal de Lieja; també cantarà Liù a la producció de *Turandot* del Covent Garden, *Blanche* a la Bayerische Staatsoper de Múnic, interpretarà el rol de Violetta de *La traviata* de Verdi en gira pel Japó, Magda de *La rondine* de Puccini a l’Opernhaus de Zúric, així com Liù a l’Opéra Nacional de París, etc.

ermonelajaho.com

Franz Schubert Filharmonia

Ha gaudit des dels seus inicis d'una gran rebuda del públic, tant per la qualitat artística com per la rellevància dels programes.

Formada per una nova generació dels millors músics del país que actuen sota la inspirada direcció de Tomàs Grau, director titular i artístic des dels inicis, la formació ha col·laborat amb solistes com ara Anne-Sophie Mutter, Maria João Pires, Joshua Bell, Mischa Maisky, Midori, Ivo Pogorelich, Patricia Kopatchinskaja, Rudolf Buchbinder, Elisabeth Leonskaja, Stephen Kovacevich, Gautier Capuçon, Sabine Meyer, Steven Isserlis, Paul Lewis, Alexei Volodin, Roberto Alagna, Mark Padmore, Seong-Jin Cho, Alice Sara Ott, Javier Perianes, Ainhoa Arteta, Asier Polo, Leticia Moreno, Pablo Ferrández, Judith Jáuregui o Iván Martín.

Ha treballat també amb els directors Josep Pons, Rinaldo Alessandrini, Antoni Ros Marbà, Gábor Takács-Nagy, Salvador Mas, Pablo González, Edmon Colomer, Paul Agnew, Guillermo García Calvo, Thomas Rösner, Virginia Martínez, Jordi Mora, Josep Caballé Domènech, Marzio Conti i Salvador Brotons, entre d'altres.

Ha actuat al Carnegie Hall de Nova York, Palau de la Música Catalana, Gran Teatre del Liceu, Auditori de Barcelona, Auditorio Nacional de Música de Madrid, Auditorio de Saragossa, Palacio Euskalduna de Bilbao i Palau de les Arts de València, i ha fet gires de concerts als Estats Units, Alemanya, Suïssa i la República Txeca.

La Franz Schubert Filharmonia desplega les seves temporades d'abonament a Barcelona, Tarragona i Lleida, i té l'honor de ser, des de l'any 2009, l'orquestra resident del Vendrell, vila natal del mestre Pau Casals.

L'activitat discogràfica de la formació inclou diversos discos, entre els quals podem destacar *Alba eterna*, òpera del compositor Albert Guinovart, produïda pel segell Sony Classical, i *Die romantische Seele* amb la pianista Judith Jáuregui, produït pel segell ARS Produktion (guanyador dels International Classical Music Awards) i nominat als Premis Opus Klassik.

www.franzschubertfilh.com

Tomàs Grau, director

©Michal Novak

Director inspirat i de gran sensibilitat, és reconegut pel seu gest precís i clar i per la sinceritat de les seves lectures musicals, que busquen transmetre de manera diàfana les veritables emocions que hi ha en cadascuna de les partitures, tot compartint amb el públic el seu amor per la música.

Ha dirigit, entre d'altres, solistes de prestigi internacional, com Anne-Sophie Mutter, Maria João Pires, Midori, Patricia Kopatchinskaja, Gautier Capuçon, Ivo Pogorelich, Mischa Maisky, Elisabeth Leonskaja, Javier Perianes, Sabine Meyer, Steven Isserlis, Paul Lewis, Alexei Volodin, Stephen Kovacevich, Seong-Jin Cho, Reinhold Friedrich, Mark Padmore i Alice Sara Ott, a les principals sales de concerts de Catalunya i a l'Estat espanyol, com el Palau de la Música Catalana, Auditori de Barcelona, Auditorio Nacional de Madrid o Auditorio de Saragossa, com també a nivell internacional, al Carnegie Hall de Nova York i Tonhalle de Zúric.

Actualment és el director titular i artístic de la Franz Schubert Filharmonia, i el conviden habitualment a dirigir altres formacions, com l'Orquesta Simón Bolívar, Orquesta Nacional d'Espanya, Royal Symphony Orchestra de Bangkok, Orquesta Filarmónica de Bogotá, Beethoven Philharmonie, Orquesta Filarmónica de Gran Canaria, Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias, ADDA Simfònica, Orquesta Filarmónica de Màlaga, Orquesta Sinfónica de la Región de Murcia, Orquesta de Còrdova i Stuttgarter Kammerorchester, entre d'altres. Ha enregistrat per als segells Sony Classical, ARS Produktion (segell de l'any als International Classical Music Awards) i Discmedi.

Entre els seus compromisos més immediats destaca la direcció dels solistes Maxim Vengerov, Ermonela Jaho, Anna Fedorova i el Trio Ludwig.

Nascut a Barcelona l'any 1979, va fer els estudis musicals al Conservatori Superior Municipal de Música de la mateixa ciutat. Prosseguí els estudis de direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya, on obtingué el títol superior de direcció d'orquestra assolint les màximes qualificacions. Formació que complementà als Wiener Meisterkurse, en l'especialitat de direcció d'orquestra.

www.tomasgrau.com

Formació

Franz Schubert Filharmonia

Violins I

Thibault Vieux (concertino)
Cristian Benito Elvira
Helena Muñoz Camarero
Miguel Angel Castillo Ortiz
Christian Torres González
Bernat Piqué Marré
Ariadna Padró de la Fuente
Heriberto Fonseca González
Anna Roca Codinachs
Stefanija Udicki
Marc Charles Montesinos
Andrea Talavera Amigó

Volins II

Carles Puig Ruscalleda
Elena Claudia González Ramos
Albert Barbeta Martí
Irantzu Zuasti Beguiristain
Luis Alfredo Montes Meneses
Jordi Prim Roma
David Gómez Moreno
Jordi Coll Claret
Joan Marsol Puig
María Eugenia Paniza Andino

Violes

Cristina Cordero Beltrán
Bernat Bofarull Olivés
Gemma Pujol Coderch
Núria Garcia Pastor
Patricia Torres Parada
Jordi Armengol Trepas
Maria Cabús Soberana
Erika Denise Gonzalez

Violoncells

Bruno Hurtado Gosalvez
Albert Castán Cochs
Carmen Gómez Gómez
Noemí Pasquina Serra
Elisa González-Pola Lucio
Maria Jesús Coll Moreta
Oriol Prat Sabater

Contrabaixos

Felipe Hernán Contreras Muñoz
Nenad Jovic
Lina Stella Humbel
Paula Piñero Garrido
María Llastarry González

Flautes

Neus Puig Valls
Raquele Magalhães
Sandra Pérez Esteve

Oboès

Pilar Bosque Marín
Montse Piqué Muntané
Daniel Souto Neira

Clarinets

Lluís Casanova Martínez
Mari Carmen García Pérez
Naüm Monterde Segura

Fagots

Carlos Martín Esteve
Pepa Fusté Pujadó
Laia Magrí Pont

Trompes

Pedro Meseguer Magaña
Clara Marimon Climent
Victor Talayero Mocholi
Aaron González González

Trompetes

Josep Lluís López Navarro
Guillem Rodríguez Calatayud
Joan Carles Julio López

Trombons

Jordi Masip Masip
Pol Vilar Serra
Alex Huguet Querol

Tuba

David Llopart Martínez

Timpani

Pau Montané Pascual

Percussió

Luís Angulo Pons
Sabela Castro Rodríguez
Miquel Àngel Martínez Martínez

Arpa

Esther Pinyol Grifols

Director artístic

Tomàs Grau Recto

Producció i regidoria

Núria Morera Canosa
Jaume Cortacans Gorgas
Frederic Hernández Torner

Màrqueting i comunicació

Guillem Mora Bosch
Cesc Grau Recto
Paula Moreno

Coordinador artístic

Jordi Gastó Jaén

Direcció general

Eulàlia Grau Recto

Textos

Giacomo Puccini (1858-1924)

“Sì. Mi chiamano Mimì”, ària de Mimì de l'òpera
La bohème

Llibret de Luigi Illica (1857-1919) i Guiseppe Giacosa
(1847-1906)

Sì.
Mi chiamano Mimì,
ma il mio nome è Lucia.
La storia mia è breve.
A tela o a seta
ricamo in casa e fuori...
Son tranquilla e lieta
ed è mio svago
far gigli e rose.
Mi piaccion quelle cose
che han sì dolce malia,
che parlano d'amor,
di primavera,
che parlano di sogni
e di chimere,
quelle cose che han nome
poesia...
Lei m'intende?

Mi chiamano Mimì,
il perché non so.
Sola, mi fo il pranzo
da me stessa.
Non vado sempre a messa,
ma prego assai il Signore.
Vivo sola, soletta
là in una bianca cameretta:
guardo sui tetti e in cielo;
ma quando vien lo sgelo
il primo sole è mio
il primo bacio dell'aprile è
mio!

Sí.
*Em diuen Mimì,
però el meu nom és Lucia.
La meua història és breu.
Sobre roba o sobre seda
brodo, a casa i fora de casa.
Soc tranquila i alegre,
i em distrec
fent lliris i roses.
M'agraden les coses
que tenen aquest dolç encís,
que parlen d'amor,
de primaveres;
que parlen de somnis,
i de quimeres,
aquelles coses que anomenen
poesia...
M'entén?*

*Em diuen Mimì.
El perquè... no el sé.
Sola, em faig el dinar,
jo mateixa.
No vaig gaire a missa,
però prego sovint al Senyor.
Visc sola, soleta;
allà, en una petita cambra
blanca:
miro el cel i les teulades.
Però quan comença el desgel,
el primer sol és meu,
el primer petó d'abril és meu!*

Germoglia in un vaso una
rosa...
Foglia a foglia l'aspiro:
Così gentile
il profumo d'un fiore!
Ma i fior ch'io faccio,
ahimè,
il fior ch'io faccio
ahimè! non hanno odore.
Altro di me non le saprei
narrare.
Sono la sua vicina
che la vien fuori d'ora a
importunare.

*Brota en un gerro una rosa,
petal a petal l'oloro;
que delicat és
el perfum d'una flor...
Pero les flors que jo faig,
ai de mi!
les flors que jo faig... ai!
no fan olor...
De mi, no sabria què més dir-li.
Soc la seva veïna,
que ve a deshora a importunar-
lo.*

“Tu che di gel sei cinta”, ària de Liù de l'òpera
Turandot

Llibret de Giuseppe Adami (1878-1946) i Renato Simoni
(1875-1952)

Sì, Principessa, ascoltami!
Tu che di gel sei cinta,
da tanta fiamma vinta,
l'amerai anche tu!
Prima di questa aurora,
io chiudo stanca gli occhi,
perchè egli vinca ancora...
Per non... per non vederlo più!
Prima di questa aurora,
io chiudo stanca gli occhi
per non vederlo più!

*Sì, princesa, escolta'm!
Tu, que t'envoltes de gel,
conquerida per tanta flama,
l'estimaràs malgrat tu!
Abans d'aquesta aurora,
cansada, tancaré els ulls,
per tal que ell segueixi vivint...
Per no... Per no tornar-lo a
veure!
Abans d'aquesta aurora,
cansada, tancaré els ulls
per no tornar-lo a veure!*

“Senza mamma”, ària de Suor Angelica de l'òpera
Suor Angelica

Llibret de Giovacchino Forzano (1883-1970)

Senza mamma, o bimbo
tu sei morto!
Le tue labbra, senza
i baci miei, scoloriron
fredde, fredde!
E chiudesti, o bimbo,
gli occhi belli!
Non potendo carezzarmi,
le manine componesti
in croce!

E tu sei morto senza
sapere quanto t'amava
questa tua mamma!
Ora che sei un angelo
del cielo,
ora tu puoi vederla
la tua mamma.

Tu puoi scendere giù
pel firmamento
ed aleggiare in torno
a me ti sento.
Sei qui, sei qui, mi
baci e m'accarezzi.
Ah! dimmi, quando
in ciel potrò vederti?
Quando potrò baciarti?
Oh! dolce fine d'ogni
mio dolore, quando in
cielo con te potrò
morire?

Quando potrò morire,
potrò morire?
Dillo alla mamma,
creatura bella,
con un leggero
scintillar di stella.
Parlami, parlami, amore,
amore, amore!

*Sense mare, oh infant,
has mort!
Els teus llavis, sense
els meus besos, empal·lidiren,
freds, freds!
I tancares, infantó,
els teus bells ulls!
No podent acaronar-me,
vas posar les teves manetes
en creu!*

*I has mort sense saber
quant t'estimava
aquesta mare teva!
Ara que ets un àngel
del cel,
ara podràs veure
la teva mare.*

*Pots davallar des
del firmament
i desplegar les teves ales.
Et sento al meu voltant.
Ets aquí, ets aquí,
em beses i m'acarones.
Ah, digues quan podré
veure't al cel?
Quan podré besar-te?
Oh! Dolça fi de tot
el meu dolor,
quan podré morir amb tu
al cel?*

*Quan podré morir,
podré morir?
Digues-li a la teva mare,
bella criatura,
amb un lleuger
guspireig d'estrelles!
Parla'm, parla'm, amor,
amor, amor!*

“Un bel dì, vedremo”, ària de Cio-Cio-San

“Butterfly” de l’òpera *Madama Butterfly*

Llibret de Luigi Illica i Giuseppe Giacosa

Un bel dì, vedremo
levarsi un fil di fumo
dall'estremo confin del mare.
E poi la nave
appare. Poi la nave bianca
entra nel porto, romba il
suo saluto. Vedi? È venuto!

*Un preciós dia veurem
alçar-se un fil de fum
a l'horitzó. I aleshores la nau
apareixerà. Després aquesta nau
blanca
entrarà a port, i saludarà de
manera
eixordadora. Ho veus? Ja ha
arribat!*

Io non gli scendo incontro.
Io no. Mi metto là sul ciglio
del
colle e aspetto, e aspetto gran
tempo
e non mi pesa, la lunga attesa.
E uscito dalla folla cittadina
un uomo, un picciol punto
s'avvia per la collina.

*Jo no vaig a trobar-lo.
Em poso allà, al capdamunt del
turó,
i espero, espero llargament
i no em pesa la llarga espera.
I sortint d'entre la multitud
un home, una mica petit,
es dirigeix cap al turó.*

Chi sarà? chi sarà?
E come sarà giunto
che dirà? che dirà? Chiamerà
Butterfly dalla lontana.

*Qui serà?
I quan arribi,
què dirà? Què dirà?
Cridarà Butterfly des de lluny.*

Io senza dar risposta
me ne starò nascosta un po'
per celia...
e un po' per non morire
al primo incontro,
ed egli alquanto in pena
chiamerà, chiamerà:
piccina mogliettina olezzo di
verbena,
i nomi che mi dava
al suo venire.

*I jo, sense respondre,
seré allà amagada, una mica per
neguitejar-lo
i una mica per no morir,
a la primera trobada,
i ell amb certa inquietud
cridarà, cridarà:
“Petita esposa, d'olor de
verbena”,
els noms que em posava
quan tornava a casa.*

Tutto questo avverrà, te lo
prometto.
Tienti la tua paura,
io con sicura fede l'aspetto.

*Tot això succeirà, t'ho asseguro.
Aguanta't la por,
l'espero amb fe ferma.*

“O mio babbino caro”, ària de Lauretta de l'òpera
Gianni Schicchi

Llibret de Giovacchino Forzano

O mio babbino caro,
Mi piace, è bello, bello,
Vo' andare in Porta Rossa
A comperaar l'anello!
Sì, sì, ci voglio andare!
E se l'amassi indarno,
Andrei sul Ponte Vecchio
Ma per buttarmi in Arno!
Mi struggo e mi tormento,
O Dio! Vorrei morir!
Babbo, pietà, pietà!

*Oh, pare estimat,
m'agrada, és bell, és bell,
vull anar a Pont Rosa
a comprar l'anell!
Sì, sì, hi vull anar!
I si l'estimés en va,
aniria al Pont Vell
però per tirar-me a l'Arno!
Em consumeixo i em turmento,
oh, Déu, em voldria morir!
Pare, pietat, pietat!*

Albert Guinovart (1962)
Simfonia dels Àngels

III. Che luce è questa

Sonet CCCXLVI de Francesco Petrarca (1304-1374)

Li angeli electi et l'anime
beate
cittadine del cielo, il primo
giorno
che madonna passò, le fur
intorno
piene di meraviglia et di
pietate.

*Les ànimes en beutat
assenyalada
ciutadanes del cel, el dia
que la meva senyora pujava
quedaren meravellades i
apiadades.*

"Che luce è questa, et qual
nova beltate?
- dicean tra lor - perch'abito sì
adorno
dal mondo errante a quest'alto
soggiorno
non salí mai in tutta questa
etate".

*“Quina llum és aquesta, qui és
aquesta beutat
—es van dir— que puja amb tanta
gràcia
del món errant fins aquí
quan ningú recorre els
camins?”.*

Ella, contenta aver cangiato
albergo
si paragona pur coi piú
perfecti
et parte ad or ad or si volge a
tergo,

*Ella, contenta d'haver canviat
de recer
passa per davant dels elegits
i quan marxa, mira cap enrere,*

mirando s'io la seguo, et par
ch'aspecti:
ond'io voglie et pensier' tutti al
ciel ergo
perch'i' l'odo pregar pur ch'i'
m'affretti.

*per veure si la segueixo, i
m'espera:
aixeco tots els meus sentits cap
al cel
per veure que em vol allà, al seu
costat.*

V. The angels come to visit us

Text de George Eliot-Mary Ann Evans (1819-1880)

“The golden moments in the
stream of live rush part us,
and we see nothing but sand;
the angels come to visit us,
and we only know them when
they are gone”

*“Els moments daurats del ràpid
corrent de la vida ens envaeixen,
i no veiem res més que sorra; els
àngels ens venen a visitar, i
només els reconeixem quan ja
han marxat”*

Text d'Anton Txékhov (1860-1904)

(traducció de l'anglès del text original en rus)

“We shall find peace, we shall
hear angels, we shall see the
sky sparkling with diamonds”

*“Descansarem, sentirem els
àngels, veurem el cel cobert de
diamants”*

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Dilluns, 22.02.24 – 20 h

Sala de Concerts

Fauré, Ginastera, Montsalvatge, Obradors i
Schubert

Katharina Konradi, *soprano*

Ammiel Bushakevitz, *piano*

I part

F. SCHUBERT: *Die Sterne, Im Abendrot, Lied der Anne Lyle, An den Mond, An mein Herz*

G. FAURÉ: *Le papillon et la fleur, Mandoline, Chanson d'amour, Les berceaux, Notre amour*

A. GINASTERA: *Cinco canciones populares argentinas, op. 10*

II part

F. SCHUBERT: *Guarda, che bianca luna, Nacht und Träume, Ständchen, Fischerweise*

X. MONTSALVATGE: *Cinco canciones negras*

F. OBRADORS: *Coplas de Curro Dulce, El molondrón, Polo del contrabandista, Del cabello más sutil, El Vito*

Preus: de 25 a 38 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

